

Fastur politikkur

Wilson, forsætisráðharri, sigur, at uttan mun til alla andstöðu, verður hann at halda fast við sin harða figgjarpolitikk, hagar til landsins figgjarorku og peningavirði er fult tryggjað, og útheimurin aftur hevur fingið álit á bretska pundinum, sum umboðar triðjapartin av øllum gjaldoyra í alheimshandlinum.

B-bumba í Kina

Amerikumenn bera nú stóran ótta fyri, at Kina er í ferð við at útbýggja eina sterka atom- og brinbumbu-slagorku, eins og teir eru væl á veg at gera tær rakettir, ið skulu bera bumburnar um Stilla havið og á amerikanska meginlandið.

400.000 mans

USA hevur í lotuni 290.000 hermenn í USA, men ventuliga verður hetta talið økt til 400.000 mans innan árslok.

Verjumálaráðharrin sigur frá, at USA roknar við einum missi uppá 590.000 flogfór í tíðarskeiðinum 1. juli 1966 til 1. juli 1967.

Max Catto: FEIGDARFUGLAR

(Framhald)

Fullvæl visti eg, hvat ið stýrimaðurin fór at siga, tá ið hann fekk at vita av, at vit einaferð enn skuldu fara upp um gosið — og hann segði tað eisini. Tiggju minuttir gingu, áðrenn hann var liðugur at oysa gall, og vit aftur kundu kalla hann rættisstaðan. Og satt at siga, so hugsaði eg sum hann. Eg eri tvey og fjóruti, og eg havi ongán hug haft at spæla hetja síðan eg var í krignum.

Fyri ikki at tveita teir fyra ferðamenninar í grótáirnar, noyddust vit at flúgva so lágt, at vit vóru á hædd við víðarkrúnurnar. Tað var ikki sum at siga tað at fara ein flúgvandi roysning niðan gjøgnum brennandi gjáir, har lett var at mótast nasum og homrum ella einari tjúkkari grein, sum peikaði fram úr. Eg mundi hava svarað umboðsmanninum óvmikið dristiliga aftur harniðri í pakkhúsinum.

Men hin stóri blámaðurin sá út til at vita, hvat nú skuldi gerast. Eg fataði, at hann mundi vita meira um fallskýggjalop enn hann legði í at siga frá. Vit tóku tað sindríð av úterð, vit skuldu hava við, úr bensingoymsluni á bryggjunni. Teir fyra sjálvmýrðararnir — tí tað fór ein at kalla teir — fingi ein stóran kappara bundnan fastan

uppá ryggin; tað kundi væl henda, at teir noyddust at hogga ser veg gjøgnum frumskóg, ið vildi givið bulldosara nokk. Hartil fingi teir long herðabond. Og Charlie og prestur skuldu hava meir, við nakað av mati (mest sukurlátu) og kassa við læknagreiðum. Korporálarin ansaði eftir, at alt var flutt teimum, so vendi hann frá uttan so mikið sum eitt orð. Samvitskubitt kanska — hann vildi helst ikki siggia teir aftur fyri eygum sínum.

Eg bant sjálvur fallskýggini upp á teir, og so setti Charlie seg niður á gólvið at tala við teir so spakuliga; eg sá hann risla okkurt í dustið, hann visti teimum, hvussu teir skuldu fáa fallskýggini at lata seg upp, hvussu teir skuldu stýra teimum við síðubondunum, so luft slapp inn í. Hetta var fyrilestur um, tá ið alt gekk av tí besta, og tá ljóðar alt so sera lætt. Eg lurtaði eftir hesum málmtónandi málinum, ið hevði avlop av dirvi, og eg hugsaði eina ferð um, at teir allir vóru spinnandi ørir, ella alt var ein dreymur.

Faðir Doonan hevði altíð verið ein orvittisknokkur, men tað var sum heilagur maður. Men Charlie var fuglurinn. Við herðabandi og stórum kappara liktist hann svortum marsmanni á veg út í rúmdina. Harry Frobisher

Skála skipasmiðja & handilsvirki

SKÁLA

Telefon Runavík 7260

Stálskipasmíð

Sleipistøð
Skipasmiðja
Mekaniskur verkstaður
Elektriskar installatiónir
Skipstúgerð
Fiskaútflutningur
Sildaútflutningur
Frystivirki
Matvorbúð
Klædnabúð
Kol

Nýmótans fiskavirki við kuldagoymslum

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

KLIPP UT - KLIPP UT - KLIPP UT

Hygiejniskar vørur

12x3 STK. »HYMO LUXUS« KR. 14-
30 STK. »HYMO« I POSUM KR. 7-

+ postgjald 0,80 — tikið verður ímóti frimerkjum.

✱ BETRI VØRA FINNST IKKI! ✱

NAVN:

BÚSTAÐUR:

SPECIAL-IMPORTEN

Landemærket 7 - København K. - Byen 2026 - Postkonto 4018

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kriggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vørur, hús, innbúgv, akfór o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egna trygging.

Vit hava altíð á goymslu alt tilfar til

blikksmið
sanitet
hitaverk

DEMICH
Tlf. 1776 - Tórshavn

Verður sent um
alt landið

loga, og gjøgnum motorbuldríð, hoyrdist larmurin frá teimum brennandi skógnum. Men vestan fyri var enn reiðiliga skádu-ligt, hóast har var nógur roykur eisini, men eldurin rakk ikki yvirum. Tað ringasta var tey snjollu dundur, sum av og á hoyrdust, og aftaná hvørt hetta eitt sterkt, hvæsandi grynt, eitt yl sum av fili, og so at enda eitt skýggi av kolsvortum royki og smágróti úr tí skrædnaða holinum.

Vit lögdu inn yvir holið og gjøgnum tað fyrsta roykskýggið fyri at royna at leita upp leivdirnar av vegnum á sjúkrahúsið. Eg royndi at sikta eftir einum stað, sum eg helt vera nakað um leið har, ið sjúkrahúsið hevði verið (ella var, skuldu vit trúgva faðiri Doonan) og halda okkum har um leið, ið teir skuldu loypa. Í fyrstuni sá eg einki uttan av og til onkra skóg-kledda gjógv, ið hómaðist í sólarljósinum. Men til endan bar eg eyga við vegin. Í erva var ikki meira enn triðingurin aftir av honum. Omanlopini hövdu tikið hitt. Langt niðri hómaðust tveir grótfossar eftir vegnum.

Men av sjúkrahúsi var einki at siggia — og so nú eina ferð sá eg ein litlan kassa, sum tjaldar aði gjøgnum royktámið. Nú sá eg tað, sum eg ikki dugdi at siggia kveldið fyri.

Eg vendi mær móti faðiri Doonan og brosaði við, tá ið eg peikaði. Hann skilti meg.

Nú bar niður eftir av álvara. Roykurin fjaldi alt, og eg fleg

í blindum eina lotu, men so komu vit niður um tað skitnu roykkrununa, og enn vóru víðarkrúnurnar væl undir okkum. Nú visti eg, hvar ið restin av vegnum var, og so var at finna eitt opið stað í skógnum. Skjótt var, at eg fann eitt, tað var í halla, men einki var frægari, tí har vaks bert eitt lítið sindur av kjarri onkursaðnis. Eg var-skógvaði stýrimannin. Hann sat tilreiðar at sleppa teimum útav, ja, tað sá út, sum hann so fegin vildi sleppa frá teimum sum skjótast. Navigatorurin toygdi seg framá, og eg visti honum á; hann siktandi, setti kósina, og so flugu vit nakað yvirum, so vit kundu venda beint aftur á staðið, áðrenn teir lupu.

Tað bar mær ikki til at fara óvmikið langt niður ímóti, tí teir hövdu ikki roynt hetta fyrr, og var tað tí neyðugt, at teir fingi ivaleysa tíð til at fáa fallskýggini onpað. Eg hevði júst vent, tá ið eg fólði nógvan vind og skilti, at stýrimaðurin hevði latið hurðina upp. Eg hevði tofuligt stavnahald og rópti á navigatorin: »Hjálp honum at krampa hurðina upp á bak.«

Í spenningi kóladi eg eftir staðnum, meðan roykurin feyk um okkum, og eg bíðaði eftir at stýrimaðurin skuldi siga frá, at alt var tilreiðar. Tí tá er neyðugt, at flogið fer so hólga; útlopið fór at taka sex sekund, tvey millum hvønn, so teir ikki tvinnast í hvønn annan. Vindurin yldi gjøgnum dynnar, og so rópti stýrimaðurin.

(Framhald)